ജാലകം

ST JOSEPH'S HIGHER SECONDARY SCHOOL
THIRUVANANTHAPURAM

ARCH BISHOP
(Patron)
Most Rev. Dr. Soosa Pakiam .M

AUXILIARY BISHOP
(Co- Patron)
Most Rev. Dr. Christudas R

Manager
Rev. Fr. Melkon J

Headmaster

Mr. JOSEPH JOSE

SCHOOL HISTORY

The Carmelite Missionaries started this school in 1857 in the building which is at present the AG's office, Trivandrum. Later it was shifted to the campus near to St.Joseph's Cathedral, Palayam. In 1905, the school was again shifted to its present location near the General Hospital, Trivandrum. Sri.Madhava Rao, the then Dewan of the erstwhile Travancore declared St.Joseph's as a recognized school of the Travancore State at a public meeting held at the school campus on 18th January 1905. The school continued to function under the patronage of the Carmelite Missionaries till 1946. St. Joseph's came under the direct patronage of the Diocese of Trivandrum when His Excellency Rt. Rev. Dr.Vincent Derriere OCD took over the management as the first Bishop of the newly erected Diocese.

The Diocese invited the Salesian Fathers in 1946 and gave the management of the school to them. Once they completed their term, they returned the administration of the school to the diocese in 1952. The diocese directly managed the school for sometime and later the diocese invited the Jesuit Fathers, the pioneers of the qualitative education, to take over the management of the school in 1961. 'MAGIS' was their motto and they brought the school to

its glory and was ranked as a prime institution in the capital city of God's Own Country. Once they completed their mission of MAGIS, they gratefully returned the management back to the diocese in 1998.

His Grace Most **Rev. Dr.Soosa Pakiam M.**, alumnus of this great Alma Mater took over the management of this great institution in 1998 as it's Patron. 2004-05 was the centennial of this great Alma Mater of thousands and thousands of excelling personalities in all walks of life. 'Diligence Brings Excellence' was the slogan of the centenary celebrations.

Yesterday

and

Tomorrow

Nandagopal V

XII J

Oh! The last day I go
Late night to bed and
Stood not sleep till the
Dusk becomes dawn……

As a simple boy who
Can fly over the dark sky…
The heavy clouds can’t
Cover me with its darkness.

Gone for a night walk
Through the woods stoods
Hire back and the light

Sheds came to brighten….

May I be the first person
To go through the woods
Came back home in hurry
The slummy clock smiles at me...

Just rethink the last day
Oh! I am the day “today”…
I won’t recreate “Yesterday”!
And can’t predit “Tomorrow”!!

Twilight of faith

Adithyan.S

XI.B

Along the steeps of nectar
How a crimson sky fades
Robes of the new dawn.
Sank in the eternal flow of love

Embraced by the ether
Wrapped in the far of earth
Dragged by the chains of the nature
In the grip of grudge

How a sculpture of hope
Devours the grit of life
A whisper of deep sorrows

Like jewels gleaming along the valleys

As the petals of passion
Bestowed the shower of desire
There grew a fortress
As the barrel of hatred-
Was taken away

In the harsh floor of fortunes
As melting down in the
Flames of despite
A feather of hindrance
Fluttered around like wings of ‘faith’

Forget the Song . . .

Muzammil Kabeer

XII J

Heart Stops singing the rhyme
Lyrics are moving around!
The Soul spreads music through
The howling wind that blews…..!!

I wish I could see you atleast once.
I have dead everyday waiting for you…
As I opened my eyes, flashed
The brightness of gloomy night…

As I close my eyes, smashed
Darkness of fanting night…!

Dreaming of a distant place,
But I am only half way gone…
Ignite of the candles; shutt off…
Spootiness all spread everywhere!
Love is turning to luster fear…
I feel scared to be lonely…!!

HISTORY OF
INDIAN AIRFORCE

FAIZ ANVAR (VIII B)

The Indian Airforce is the air arm of the Indian Armed Forces. Its complement of personnel and aircraft assets ranks fourth amongst the airforces of the world. Its Primary mission is to secure Indian airspace and to conduct aerial warfare during armed conflict. It was officially established on 8 October 1932 as an auxiliary Airforce of the British Empire which honoured India's aviation service during World War II with the prefix Royal. After India gained independence from the United Kingdom in 1947, the name Royal Indian Airforce was kept and served in the name of Dominion of India. With the government's transition to a Republic in 1950, the prefix Royal was removed after only three years.

Since 1950 the IAF has been involved in four wars with neighbouring Pakistan and one with the People's Republic of China. Other major operations

undertaken by the IAF include Operation Vijay, Operation Meghdoot, Operation Cactus and Operation poomalai. The IAF's missions expands beyond engagement with hostile forces with the IAF participating in United Nations peace keeping missions.

The President of India holds the rank of Supreme Commander of the Indian Air Force. As of 1st July 2017,139,576 personnel are in service with the Indian Air Force. The chief of Air Staff, an air Chief Marshal, is a Fourstar Officer and is responsible for the bulk of operational command of the air force. This is the never more than one serving ACM at any given time in the IAF. The rank of Marshal of the Airforce has been conferred by the President of India on one occasion in history, to Arjan Singh. On 26 January 2002 Singh became the first and so far.Only five star rank officer of the IAF.

<u>സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ദിനമിന്നു ...</u>

(നതോന്നത)

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ദിനമിന്നു, സ്വതന്ത്ര്യത്തിൽ ദിനമിന്നു
മാതാവേ, ഭാരതാംബികേ, വന്ദിപ്പൂ ഞങ്ങൾ.
ഗാന്ധയും,നെഹ്റുവും,ബോസുംഭാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായ്
പോരാടിയതിൻ ഫലമീ സ്വതന്ത്ര്യദിനം.
അഹിംസാ സമരത്തിലൂടെ, അഹിംസാമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ
സധൈര്യം പോരാടിയോരാ, മഹാനേതാക്കൾ !
ഭാരാതാംബിക തന്നുടെ പൂമേനിയിൽ ശത്രുക്കൾ
തൻനിണമൽപവും വീഴ്ത്തെ, തല കൊയ്യാതെ
ജന്മഭൂമിയ്ക്കായ്സ്വജീവൻ ബലികഴിപ്പിച്ചും ത്യാഗസന്നദ്ധമായ്
മുന്നിട്ടതിൽ ഫലമായിട്ടും പാരതന്ത്ര്യത്തിൽ ചങ്ങല തകർന്നതിൻ
ഫലമായി മോചിതയായ് മാതൃഭൂമി ; ഭാരതാംബിക!
സ്വതന്ത്ര്യത്തിൻ ദിനമിന്നു, സ്വതന്ത്ര്യത്തിൻ ദിനമിന്നു മാതാവേ
ഭാരതാംബിക വന്ദിപ്പൂ ഞങ്ങൾ. രക്തപ്പുഴയൊഴുക്കാതെ,

യുദ്ധക്കളെമൊരുക്കാതെ ശക്തിയോടെ മുന്നേറീ, തായേ നിൻ പുത്രൻമാർ. സ്വതന്ത്രഭാരതന്നെ കൺകുളിർക്കെക്കാണാൻ സ്വാന്ത്യമൊന്നേ ലക്ഷ്യമെന്നു കരുതി പൊരുതിയ ഭാരതാംബികേ, തായേ നിൻ വീരസുതന്മാർ ! പാരതന്ത്ര്യവിലങ്ങുകൾ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ടഹോ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ വെന്നിക്കൊടി, പാറിപ്പറത്തി! ഭാരതമാതോവേ, തായേ, നിൻകരപല്ലവത്തിങ്കൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ വെന്നിക്കൊടി, പാറിപ്പറത്തി! ഭാരതമാതോവേ, തായേ, നിൻകരപല്ലവത്തിങ്കൽസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ വെന്നിക്കൊടി, പാറിപ്പറത്തി! സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ ദിനമിന്നു, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ ദിനമിന്നു മാതാവേ ഭാരതാംബ്കേ, വന്ദിപ്പൂ ഞങ്ങൾ.

बढ़ती दुर्घटनाएँ

आकाश रजि
कक्षा 9 एफ

आज का समाचार पत्र खोलने पर मैं घबरा गया। सड़क दुर्घटना में दस लोग मारे गए ! पचास लोग घायल हुए ! गाड़ीचालक की असावधानी के कारण यह दुर्घटना हुई।

प्रतिदिन समाचार पत्रों में और टी वी में इस प्रकार की अनेक दुर्घटनाओं के समाचार देखते रहते हैं। इसका कारण क्या है ? नई पीढ़ी के युवजनों की आदत के कारण होगा , गाड़ीचालक सोने के कारण होगा या ओवर स्पीड़ के कारण होगा। जो भी हो इससे मुक्ति पाना ज़रूरी है।

आज लोग गाड़ी चलाते समय मोबाइल फोण में बातचीत करके गाड़ी चलाते दिखाई देता है। कुछ लोग शराब पीकर गाड़ी चलाते हैं। ये दोनों दुर्घटनाएँ बढ़ने के कारण हैं। दुपहियागाड़ियों को चलाते समय हेलमेट ज़रूर पहनना चाहिए। अन्य गाड़ियाँ चलाते समय सीटबेल्ट पहनना चाहिए। इस प्रकार करना दुर्घटनाओं से हमारा जीवन नष्ट होने से बचाएँगे।

आज के ज़माने में सड़कों पर गाड़ियों की संख्या बढ़ती रहती है। इतनी गाड़ियों के लिए यहाँ की सड़कें पर्याप्त नहीं है। तब बड़े ध्यान से गाड़ी चलानी चाहिए। बड़ी सावधानी से गाड़ी चलाएँ तो दुर्घटनाएँ कम होंगी। हमारे जीवन सड़कों पर समाप्त होने का नहीं है। इसलिए हम को सावधानी से गाड़ी चलानी चाहिए।

ABHIRAM V
VII A

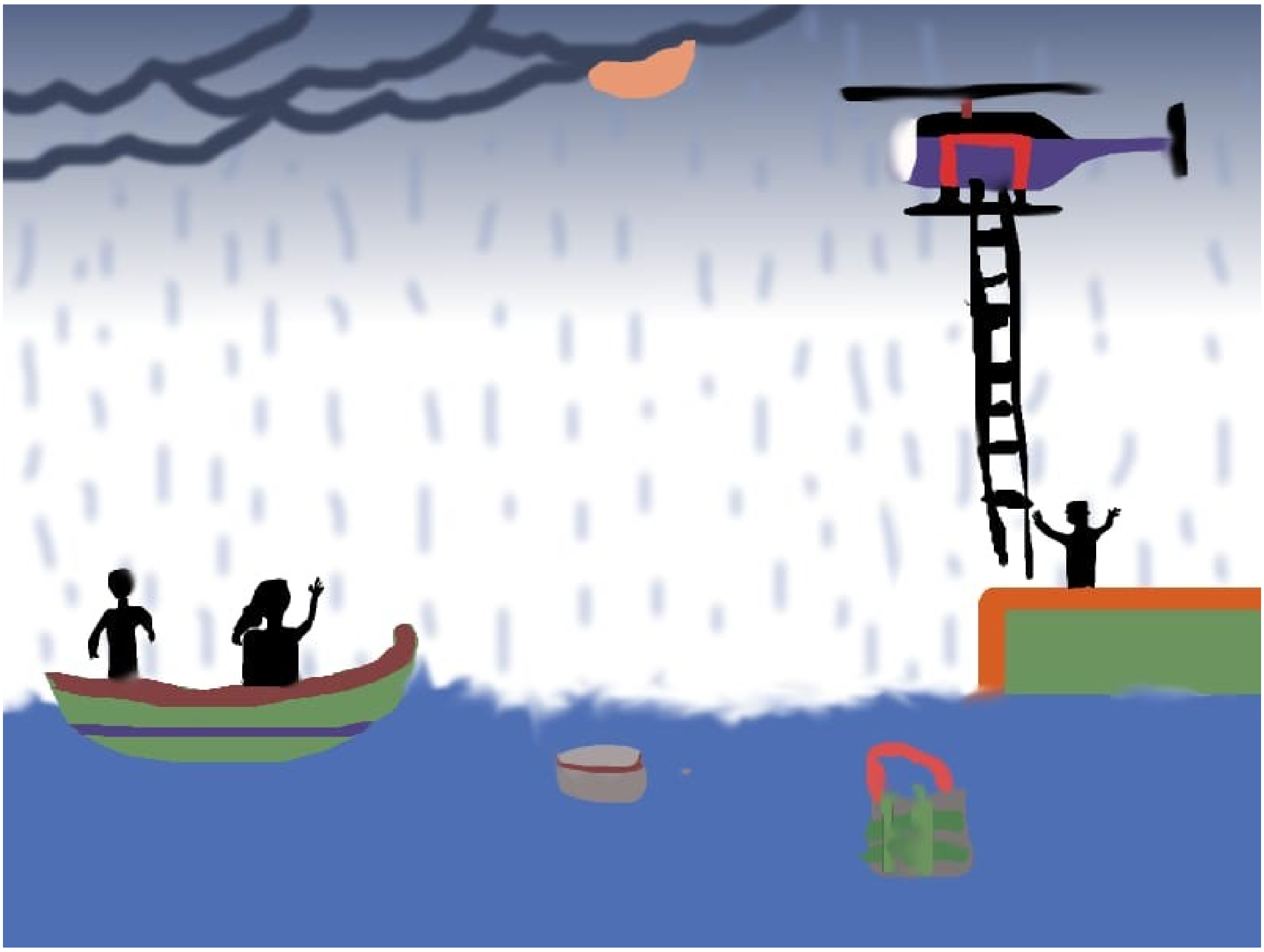

AKSHAY KUMAR
IX C

VIGHNESH R
VIII D

ARAVIND KUMAR
9F

MOHAMMED NAZEEM
VIIIA

AJAL K J
10D

ASWIN MAHADEVAN
VIII E

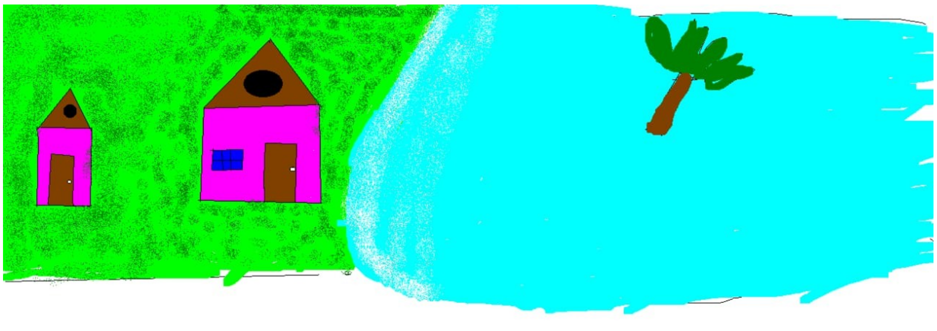

സ്നേഹത്തിന്റെ തൂവൽസ്പർശം

കെവിൻ എഡിസൻ

രാത്രി പതിനൊന്ന് മണി സമയം. ദീപു അതിവേഗം സൈക്കിൾ ചവിട്ടുകയാണ്. അവൻ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേ വിളിക്കാൻ പോവുകയാണ്. കാരണം അവന്റെ അമ്മയ്ക്ക് കലശമായ പനിയാണ്. അവന് കാട് താണ്ടി വേണം ഡോക്ടറെ വിളിക്കാൻ പോകാൻ. അവന് രണ്ട് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയി. അമ്മയും അനുജത്തിയും മാത്രമാണ് ഉള്ളത് . അമ്മ അടുത്തുള്ള വീടുകളിലും പാടത്തും പണിക്ക് പോയാണ് അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. അമ്മയ്ക്ക് അസുഖമായതിനാൽ പിന്നെ ഒരു നേരത്തേ ഭക്ഷണം പോലും വകയില്ലാതെയായി. ഇതെല്ലാം ഓർത്തുകൊണ്ട് അവൻ സൈക്കിൾ ആഞ്ഞു ചവിട്ടി. ദീപു..... ദീപു..... അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി ആരെയും കണ്ടില്ല. അവൻ സൈക്കിൾ ചവിട്ടാൻ വേണ്ടി മുന്നോട്ട് നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു വെളുത്ത രൂപം. അതു കണ്ട് പേടിച്ച് സൈക്കിൾ ഉപേക്ഷിച്ച് എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ അവൻ ഓടിച്ചെന്ന് കയറിയത് ഒരു കൂറ്റൻ ഗുഹയിലായിരുന്നു. അവിടെ കുറ്റാക്കൂരിരുട്ടായിരുന്നു. അവന് ഒന്നും കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അവൻ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ വേരിൽതട്ടി നിലത്ത് വീണു. ദീപു എഴുന്നേൽ നോക്കി കൈയും മുറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തലയ്ക്കും പരിക്ക് പറ്റിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ മയങ്ങി കിടന്നു.

അല്പം സമയം കഴിഞ്ഞ് അവൻ കണ്ണ് തുറന്നു. ചുറ്റും മിന്നാമിന്നികൾ. അതിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ അവൻ കണ്ടു. കൈ കാലുകൾ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ, വായിൽ തുണി തിരികിയിരിക്കുന്നു. അവൻ വായിലെ തുണി എടുത്തു അങ്ങ് ആരാണെന്നു ചോദിച്ചു. എന്റെ പേര് ഡേവിഡ്. ഞാൻ ഒരു ഡോക്ടറാണ്. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവന് സന്തോഷമായി. അവൻ കൈയിലെയും കാലിലെയും കെട്ട് അഴിച്ചു. ഡോക്ടർ അവന്റെ മുറിവുകൾ വെച്ചുകെട്ടി. മകനെ നീ ആരാണ്. അവൻ അവന്റെ ജീവിത കഥ ഡോക്ടറോട് പറഞ്ഞു. എല്ലാം ശരിയാകും ഡോക്ടർ ദീപുവിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഇത് കൊള്ളക്കാരുടെ താവളമാണ്. രോഗിയായ കൊള്ളക്കാരനെ ചികിൽസിക്കാൻ എന്നെ തട്ടിക്കൊ വന്നതാണ്. കൊള്ളക്കാരെല്ലാം പുറത്ത് പോയിരിക്കുകയാണ്. നിന്റെ ദുഖ ദുരിതങ്ങൾ മാറാനും ശോഭനമായ ഭാവി ഉണ്ടാകും ഉള്ള വഴി ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ അവനെ ഗുഹയുടെ അകത്തേക്ക് കൊണ്ട് പോയി. അവിടെ അതാ രത്നകല്ലുകളും അമൂല്യമായ നിധികളും. മകനെ ആവശ്യമുള്ളത് എടുത്തുകൊള്ളൂ. എത്രയും പെട്ടെന്ന് നമുക്ക് ഇവിടെ നിന്നും പോകാം കൊള്ളക്കാർ വരാൻ സമയമായി. വേണ്ട എനിക്കിത് വേണ്ട. എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് കട്ടതും, പിടിച്ചതും പറിച്ചതുമായ മുതൽ ഉപകരിക്കില്ലെന്ന്. ഇതു കേട്ട് ഡോക്ടറിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ അവനെയും കൊണ്ട് പുറത്തേക്കോടി എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു എനിക്ക് ഒരുപാടു സ്വത്തുണ്ട്. ഞാൻ ഒരു അനാഥനുമാണ്. ഇന്നുമുതൽ നീ എന്റെ മകനാണ്. എനിക്കുള്ളത് നിന്റേതു കൂടിയാണ്. അവന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു അനുഭവമായി. അച്ഛനില്ലാത്ത ദീപുവിന് ഡോക്ടറുടെ കൈകൾ ഒരു തൂവൽസ്പർശംപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടു പോകും വഴി അവൻ ഓർത്തു ആ വെളുത്ത രൂപം ഒരു മാലാഖയുടെതായിരുന്നു.

തത്ത്വമസി

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം?

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?
സ്വത്വബോധത്തിന്റെ സർഗ്ഗസങ്കേതങ്ങൾ

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?
ആത്മബോധത്തിന്റെ ആന്ദക്കനവുകൾ
എവിടെത്തിരിഞ്ഞൊന്നു നോക്കിയാലും
ചുറ്റിലുമെരിയുന്നപകയുടെ കനലാട്ടങ്ങൾ
ആദ്യാക്ഷരം പൊലിഞ്ഞൊരമ്പലത്തിരുമുറ്റം
എന്നാത്മാവുബലിച്ചോറുണ്ടൊരാകുലവിദ്യാലയം
എവിടെ ഞാൻ കണികണ്ടുണരുവാനിന്നിൻ

മാനവമഹിമതന്നാളിമിന്നുംക്കാഴ്ചകൾ !
പെട്ടുപോകുന്നൊരീജീവിതക്കുരിക്കിൻ

കെട്ടഴിക്കുവാൻപണിപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ !

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?

ആത്മസൗഹൃദത്തത്തിന്റെ സാന്ത്വനക്കണ്ണുകൾ !

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?
നിത്യജിവിതതിന്റെ തത്വമസിദർപ്പണം
ഉള്ളുരുകും പാട്ടുകൾ ഉടലെരിയും ചിന്തകൾ
എന്നുമീയുലകിന്റെ നെറുകയിൽ നിറുന്ന

വാതുളിപ്പാട്ടുകൾ! എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?

ജീവിതരതിസത്യത്തിന്റെ സൻമാർഗ്ഗശീലുകൾ!

എവിടെ ഞാൻ തിരയണം ?
നിത്യവിശുദ്ധിയുടെ വിശ്വശാന്തിമണ്ഡലം
കുരിരുൾ ചിന്തകൾ കലംകുത്തി നോവുന്നു

കെട്ടകാലത്തിന്റെ കനവാറും പാതയിൽ.
കാലംകനിഞ്ഞേകിയ കല്പിതക്കൽവിളക്കിൻ

ആർജ്ജവത്തിരിയുലറയുന്ന പൈതൃകദീപമെസാക്ഷി;

ഉൺമ തേടി,ഉറവതേടിപൊള്ളുന്നയുള്ളിന്റെയുള്ളിലെ
നെരിപ്പോടിലോടിയൊളിച്ചിരിക്കുമെൻ സ്വത്വമേ

ഊനംകൂടാതെ,ഉക്തിസ്വരൂപനാം പ്രപഞ്ചഗുരുവിൻ
നേരായ വെളിച്ചത്തെ തുറന്നു കാട്ടുക

രാജൻ . വി . പൊഴിയൂർ

Different Thoughts

Once a goods train was running through Surendranager carrying oil tanks. It was to supply to the storing place in Rampur. After the storing place there is a wall which stops the tracks. Just 20 kilometres before the destination the pilot and co-pilot noticed that the breaks were damaged. The two were shocked. After the wall is a residential area. If the train collides with it,it will be a huge disaster. The pilot started praying “Oh god, please help us,please make the train stop fast or it will be a huge disaster, please be kind to us.”But the co-pilot knew that if he did not act quickly it will be trouble. He immediately began to fix the problem. After covering a 10 kilometres he solved the problem. Realizing that the brakes care alright the pilot said “Phew!God helped us.” Hearing it the co-pilot replied “Friend, it is not because you prayed it became alright. It was fixing the brakes. If both sat here prayed it would not be alright. God helps those who help themselves.

Aannjoe Lal Shaji

IX E